

Megkezdődött az új diákszálló építése

A Szegedi József Attila Tudományegyetemnek az idei tanévben 2100 hallgatója van, s a többség vidéki. Közülük jelenleg 950 hallgatót tudnak elhelyezni a kollégiumokban, míg a többiek alberletbe kényszerülnek. Eppen ezért a kollégiumi ellátás szélesítése napirenden van, s erre — az anyagi lehetőségeknek megfelelően — nagy gondot fordít a Művelődésiügyi Minisztérium, a megye és a város, valamint az egyetem vezetése.

Örvendek, hogy Újszegeden — adott tájékoztatást dr. Herczeg Ferenc, a József Attila Tudományegyetem gazdasági rektorhelyettese — az EM Csongrád Megyei Építőipari Vállalat Snopper Tibor tervei alapján megkezdte egy új és minden tekintetben korszerű tudományegyetemi diákszálló építését. Ezt a Közép fasorban emelik, a Rózsa Ferenc sugárút és a Balfasor közötti területen, miután szanáltak és lebontottak néhány öreg házat. Az új diákszálló hatszintes

lesz és a négyágas, kétnyelmes szobákban összesen 320 egyetemistának tudnak majd otthont nyújtani. Az épület lapos tetején pedig nemcsak napozni, hanem tanulni is lehet. Az új diákszálló építési és berendezési költsége 14 millió forint. A munkálatok a terv szerint 1966. január 31-én fejeződnek be.

Az építők jelenleg az alapozáshoz szükséges területrendezést, földmunkálatokat végzik. Az idén a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat 400 ezer forint értékű munkát végez.

A következő években tovább növekszik a József Attila Tudományegyetem hallgatóinak a száma. Ez is szükségesszerűvé teszi a már épülő diákszállón kívül újabbak építését, hogy — távlatokban — 1900 tudományegyetemi hallgatónak adhassanak megfelelő otthont. Újszegeden ennek megfelelően harmadik ötéves tervükben további új diákszállót vagy szállókat emelnek a most épülő mellett.

Üzemben a mórahalmi szőlőfeldolgozó

Jelesen vizsgázott az ország első kísérleti telepe

Drága idő a mezőgazdaságban az őszi. Ezért volt a múltban sok panasz a szőlőátvételének késedelmességére. Ennek a panasznak a felszámolása érdekében vállalta a Magyar Állami Pincegazdaság szegedi igazgatósága a tervezett első, nagy teljesítményű kísérleti feldolgozótelep mórahalmi létesítését. Az alig egy hónap alatt felépített vasvázás, automatikusan működő présüzem napi

10–12 súlyvagon áru feldolgozására alkalmas. Tegnap a kora reggeli órákban fél kilométerrel is hosszabb kocsi sor és az érdeklődők népes tömege várakozott az ország első ilyen, viszonylag kis költséggel

összeszerelt telepe előtt, hogy láthassa annak várható működését. Ebéd után érkezett meg Szegedről Öndő József, az igazgatóság műszaki osztályának vezetője, hogy elindítsa az öblös garatból, két nagy présből és hat, összesen 2000 hektoliter őrtenartalmú fémkartályból álló üzemet. És alig egy hónap alatt az utolsó szőlőskádakkal megrakott kocsis is elhagyta

a három órán keresztül zavartalanul működő telepet, amely annyira jól vizsgázott, hogy nemcsak Mórahalom község, hanem

az egész környék szőlőtermésének feldolgozását is rá lehet bízni.

A beszállított szőlőt egyszerre három kocsirol fogadják be a zúzógarat, onnan automatikusan két présbe kerülnek a fűrtők. A must ezalatt a fémkartályokba folyik.

A korszerű üzemmel kapcsolatosan Király Ferenc igazgató közölte velünk, hogy mivel

a kísérlet nagyszerűen sikerült,

a jövőben — az eredeti elgondolásnak megfelelően — az ország különböző vidékein épülnek majd hasonló üzemek.

— Vállaltam — mondotta

— a telep kivitelezését, mert megítélték bizalmat láttam benne, azért örülök a sikernek, amelyben a műszaki osztálynak és a kőművesbrigádnak sok érdeme van.

A helyszíni feldolgozás azt jelenti, hogy a jövőben nem kell a városba befuvarozni a szőlőt, ami költséges és fáradságos munkát igényelt.

A tegnapi „premier” napján az utolsó átadó elmondta: vajon miért nem épültek korábban is ilyen külső telepek? Természetesen azért, mert csak most érték el a technikai fejlődésnek ehhez szükséges magasabb fokát.

Hely tekintetében azért választották Mórahalmot, mert eddig is nagy kiterjedésű szőlőterülete az idén 200 katasztrális hold újabb területtel megnövekedett.

Ormos János

Eltemették Varga Jenőt

A magyar származású kiváló közgazdász, a tanácsköztársaság egykori pénzügyi népbiztosa, a nemzetközi forradalmi munkásmozgalom veteránja, Varga Jenő holttestét pénteken délelőtt a Szovjet Tudományos Akadémia elnökségének konferenciatermében ravatalozták fel. Délután három órakor vette kezdetét a gyászünnepek, amelyen megjelentek B. N. Ponomarev, az SZKP Központi Bizottságának titkára, P. N. Fedoszejev és W. A. Kirillin, a Szovjet Tudományos Akadémia alelnökei, N. N. Inozemcev, a Pravda helyettes főszerkesztője. Az MSZMP Központi Bizottsága nevében a Sik Endre nyugalmazott külügyminiszter és Szipka József, hazánk moszkvai nagykövete rótták le kegyeletét a ravatalnál.

A gyászünnepek végeztével a Szovjet Tudományos Akadémia épületéből a moszkvai Novogyevicsij temetőbe vitték a koporsót.

„Vályoggyárosok”

Tavasszal érkeznek és ősszel uttrakelnek, mint a fecskék. Apró vályogházakat rögtönöznek a kisteleki Felszabadulás Tsz határában és áprilistól szeptemberig ott tanyáznak. Ott él az az öt kiskunhalasi cigánycsalád, mely évek óta a Felszabadulás Tsz nyári vendége.

Vályoggyárosok. Alkik a fészakra kő fecske szorgosságával készítik az épületek alapanyagát a tsz számára. A gazdaság mindezt pénzzel, élelemmel, gondoskodással, emberséggel fizet. Mindkét fél jól jár, mindkét fél elégedett. A cigányok évek óta visszatérnek, a gazdaság évek óta visszavárja, mint a fecskék a fészket.

Az elnöki irodában a kiskunhalasi vendégek munkájáról és a tsz-építőbrigádok ideji teljesítményéről beszéltünk Busa Vilmossal, a Felszabadulás Tsz elnökével.

— Mennyi az ez évi vályoggyártás?

— Mintegy 300 ezer darab. Mi az öt család 6 hónapi munkájáért 63 ezer forintot fizettünk. Persze, ez a valóságban több, mert a gazdaság élelmiszert, sertést adott el nekik kedvező áron. Mindenki jól járt, a tsz kiváló vályogot kapott, a cigányok pedig jó és olcsó ellátást, megfelelő kereseti lehetőséget.

A vályog jó részét eladják

a tagságnak, a többit a gazdasági épületeknek használják fel. Az idén az egyik brigád disznófiatalt, 60 főrőhelyes kocszállást, takarmánytárolót; a másik brigád pedig két szolgálati lakást épített. Ugyanakkor most elkezdte konyha, raktárhelyiség, férfi és női mosdó készült.

— Az ideji építkezés értéke 400 ezer forint körül van. A tsz teljesen belső erőből épít, kőműveseink, asztalosaink mindent maguk végznek — magyarázza Busa elvtárs. Aztán terepszemlére indulunk. Gyorsan kiszalad a Wartburg a Farkas tanyára. A tágas, füves pusztán új épületek, egyiken még dolgoznak, másokat már elfoglaltak a sertések. A lakásinség, no meg az anyakocák „gyermekáldása” sürgette a beköltözést a félkész fiatalemberek. Csak egyik oldalán sorakoznak a kis boxok, de bennük már népes malacsereg zsörtölődik a türelmes mama körül.

Sertésállományukra büszkék a Felszabadulás Tsz tagjai, 1200 darab nem sok közösen van. Jó pénzforrás, az idén mintegy 2,5 millió forintot kapnak a leszerződött disznókért és szarvasmarhákért.

Itt, ezen a pusztán építjük ki egyik majorunkat. Tavasszal idevezetjük a villanyt. Jó hely, legelőn járhatnak az állatok — jegyzi meg az elnök, aztán ismét felzig a Wartburg és két dühös kölyökkutya díszkíséretben fordulunk rá a homokdűlőre.

— Hol találni a vályogkészítőket?

— Már hazamentek. Szeptember végén uttrakeltek. Elcsendesedett a nyári szállás. Hiába várja fűgel-lábú pajtásait az őszi szél, csak a gazdátlan szalma zizeg, s egy-egy elkészült papír székell tovább, ha kunyhók helyén keresgéli.

Busa Vilmos mosolyogva mondja:

— Tavasszal soványan érkeztek, mint a bőregerek; most pedig meghízva és megrakodva távoztak. Két teherautóval szállítottuk őket haza. Bútorokat és ruhákat vásároltak, a gazdaságtól élelmet és disznókat vettek. Két otthonuk van, mint a

vándormadaraknak. Minden évben visszatérnek, itt a munka, a megélhetés. Talán meg is telepednének, vándorlásra nem a tél, nem a természet sarkallja őket... Egyelőre ez a sorsuk. Ezen kellene változtatnunk. Kenyeret és emberséget már kaptak a tsz-től, végleges otthon is kellene hozzá.

Balogh Ödön

Asszonyok találkozója

— emlékezéssel

A Hazafias Népfőnt városi bizottsága és a városi nőtanács Szeged felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából asszonytalálkozót rendezett a Hazafias Népfőnt helyiségében. Tegnap este mintegy ötvenen jöttek el erre a meghírt találkozóra: azok a szegedi asszonyok, akik közvetlenül a város felszabadulása után az első szegedi nőszövetség alapító tagjai, aktív közreműködői voltak.

Részt vett a baráti találkozón az ideiglenesen házáinkban tartózkodó szovjet alakulatok több tisztjének felesége is. A Hazafias Népfőnt és a városi nőtanács a nőmozgalom kiváló aktivistáit vacsorán látta vendégül.

A találkozón visszaemlékeztek a résztvevők a húsz év előtti nehéz napokra, az azóta eltelt időszakra. A baráti beszélgetés a késő esti órákban ért véget.

A könnyűipar kiváló dolgozói

Szeged felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából a Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat több dolgozója jó munkájáért a „Könnyűipar kiváló dolgozója” kitüntetésben részesült. Kitüntetést kapott Bárkányi Ferencné, a Jutáárugyár igazgatója, Gunczer Antalné, Ladányi Lajosné, Palotás László, Péter Jánosné, Tombácz Ferencné, Vőneki Antal, Csamangó Ferencné, Csányi Istvánné, Oltványi János és Táborosi Péterné. Sokan miniszteri dicséretben részesültek.

Az emlékezés adta kézbe a tollat

Az emlékezés sokak kezébe ad most tollat ezekben a napokban, hogy húsz évvel ezelőtti élményeikből válogassanak az utánuk jövő nemzedékeknek — tanulságul. Minden hozzánk küldött levélből, megleghangú írásból idézni sem lehetne a helyszűke miatt. A szívből jövő írások közül azonban kiválasztottunk kettőt. Egyiket a Makón beteges fekvő Sütő Jánosné, Szeged, Damjanich utca 11. szám alatti lakostól.

A másik öv. Teits Vilmosné, a Kossuth Lajos sugárút 55. szám alatti lakó 75 éves asszonya. Hosszú oldalakon ír a felszabadulás első óráiról, amelyeket annyira várt. „Szerda reggel volt, október 11. Kibújtunk a pincéből és vártunk benneket, szovjet elvtársak. Hatvanötven voltunk az iskola pincéjében... Túléltük a harcot elhoztátok nekünk a szent szabadságot.”

A Petőfitelep III. pártszervezetben dolgozóakra is melegen emlékszik vissza. „A párttitkár elvtárs késő éjszaka sem almosodik, fárad el, mert ezernyi munka vár sürgős megoldásra. Nagyon sok a gondunk-dolgunk, még sokáig nem állhatunk meg, ha pihenhetünk.”

Sajnos, az idő eljárt Teits néni fölött, pedig Petőfitelepen sok szép munkában vett részt. Vajon emlékszik-e még rá? „Az élen jártam én is — írja — amíg egészen le nem döntött a lábamról a betegség. Boldog vagyok viszont, hogy szabad hazában mosolygós gyermekek vesznek körül. Ők a jövő, értük fáradoztunk.”

* „A városban már napok óta nagy, dermedt csend honolt — írja Sütő Jánosné. Az utcák, a házak mozdulatlan, sötét tömegnek látszottak. Ebben a kristályosan csillogó,

Olvasóink írják az évfordulóról

fagyos csendben lépett ki egy bérházból két ember az utcára. Egy negyven-negyvenöt év körüli deresedő férfi, és egy tizenhárom-tizenéves éves kislány. Margó és édesapja. Elnyűttek és szegények voltak. A kislányt a várakozás izgalma, a kíváncsiság lángja fűtötte. Milyenek is lehetnek a szovjet katonák, akikről apja olyan melegen, szeretettel beszélt? Mit is mesélt rólok? Hogy van messze keleten egy nagyon nagy ország, a Szovjetunió. Ennek az országnak a fiai azért harcolnak, hogy ne legyenek a földön elnyomók és elnyomottak.

Milyen érdekes dolgok ezek egy serdülő lány számára. Hányszor hallgatta áhitattal Margó azokat a szép, tiltott dalokat, melyeket citera kísérettel énekelt az apja, s melyek az orosz munkások küzdelmes harcáról szóltak. Szonjáról is énekelt, akinek kedvesét Szibériába száműzték, és összetört testtel lázalmában is beszélt róla. Fájdalmasan és szomorúan szépek voltak ezek a dalok, melyeket később Margit is megismert a mozgalomban. Csoda-e, ha egy ismeretlen ország fiait kíváncsian várta Margó?

Nem volt hosszú az út a Kossuth Lajos sugárúton a gázgyár sarkáig, de Margónak most végtelennek tűnt. A gondolataiból egyre erősödő zaj verte fel. A messzeségben pánccsok tűntek elő a csillogó napfényben és már látszottak a tank tetején ülő borsapokás katonák is. Margó és az apja boldogan integettek nekik. Amikor a közelükbe értek, a tankoszló megállt. Az első pánccsotól leugrott egy katona. Odament hozzájuk és isme-

A szélvihar kártevése

A hibákat gyorsan elhárították

A csütörtök éjszakai és a péntek reggeli viharos erejű szél több problémát okozott Szegeden. Az orkán megrongálta a kisebb feszültségű villanyvezetéseket és emiatt áramszünet volt. Ezért reggel sok szegedi lakásban hiába próbálták felgyújtani a villanyt. A nagy feszültségű hálózat szerencsére jól bírta a megrongátásokat és így az üzemekben nem kellett leállni a gépekkel.

A hibák elhárítására a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat dolgozói azonnal megkezdtek. A délutáni órákra már befejezték a villanyhálózat hibáinak kijavítását.

Nagyobb baj volt a Szegedi Közeledési Vállalatnál. Reggel 7 óra 50 perckor ugyanis a rókusi templom előtt, a Kossuth Lajos sugárúton a szél letörte az egyik fa ágát, s az rázuhand a villamosvezetékre és elszakította. Emiatt az 1-es villamosvonalnál Rókusi és a nagyállomás között több

mint három óra hosszai szünetelt a forgalom. A javítást megnehezítette, hogy pont a csuklós villamos vonalán történt a hiba, ahol különösen nehéz a zavar elhárítása. A szerelők azonban odaadón dolgoztak és sikerült a komoly gondot okozó hibát aránylag gyorsan kijavítani. Délelőtt 11 órától már ismét zavartalan volt a közlekedés az 1-es vonalon is. A közlekedési vállalat más villamosvonalain a közlekedés zökkenőmentes volt. A város házaiban lényegesen kevesebb kárt okozott a szél.

Szász Endre grafikai kiállítása

Tegnap délután 5 órakor nyílt meg a Képzőművészeti Alap Képcsarnokában Szász Endre, neves grafikus kiállítása. Az ünnepélyes megnyitáson részt vevő művész és a közönséget Dér Endre, a szegedi írószövetség tagja üdvözölte, majd röviden ismertette a festő életét és munkásságát.

A kiállított — mintegy 40 darab — grafika és olajkép meleg fogadtatásra talált. Különösen kiemelkedőek a Kalevala-illusztrációk, a Carmina Burana és a Villon-versek ihlette figurák.

Az EM Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalat azonnali belépéssel alkalmaz

női és férfi segédmunkásokat,

kőműves kiszolgálásra, valamint kubikos brigádokat. Munkásszállást és üzemj. étkezést biztosítunk. Jelentkezés: Szeged, Bocskai u. 10–12. sz. Munkaerőgazdálkodás. S 96080